

i det, de ere sigtede for, saa vil Befolkningen rigtignok sige: Det er saamænd en rar Lov, hvorefter Folk, som møde i Retten og give en urigtig Forklaring for at komme skikkelige og uskyldige Folk til Livs, ikke kunne blive tvungne til at aflægge Ed paa deres Forklaringer og derved faa den sidste og yderste Lejlighed til at rette dem.

Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) saa i mine Udtalelser om, hvad man i Almindelighed kunde indbefatte under Begrebet „offentlige Politisager“ en Indrømmelse, og selvfølgelig er det ogsaa en Indrømmelse. Jeg har ment det rigtigt at sige dette, fordi det ikke ligger mig paa Sinde at faa netop den bestemte Affattelse, som Lovforslaget indeholder, ført igennem, men fordi det ligger mig paa Sinde at komme til et Resultat, der kunde blive vedtaget ved den endelige 3die Behandling her i Tinget med et saa stort Flertal som vel muligt. Og det ærede Medlem for Middelfart, som jo selv i disse to Samlinger har siddet i Udvalget, vil jo vide, at jeg stadig lige over for Udvalget paa en hel Række af Punkter har været meget villig baade til Forhandling og til Indrømmelser. Det ærede Medlem vil vist have vanskeligt ved at finde Tilfælde, hvor der i det hele taget har hersket en saa imødekomende Aand over det hele, mellem Udvalget og Ministeren, som Tilfældet har været her. Nu ere vi her ved Spørgsmaal, som efter min Mening ere meget afgørende Hovedpunkter, men selv der er jeg villig til at forhandle og gøre alle de Indrømmelser, jeg tror at kunne forsvare. Men derud over kan jeg selvfølgelig ikke gaa.

Det ærede Medlem omtalte, hvad afdøde Minister Hørup har udtalt for 20 Aar siden, og han endte med at sige, at det jo viste sig, at Hørup havde set fejl paa Spørgsmaalet, naar Hørup havde ment, at Juristerne vilde finde sig tilfredse med en Tilstand, hvor den religiøse Ed blev helt afskaffet. Ja, det er ganske sikkert, det er noget, som Juristerne ikke ville føle sig tilfredse med, det er noget, man jo ser af et af Ændringsforslagene, at de Jurister, som have siddet i Udvalget, ere alle som en imod Mindretallets Forslag, og de Jurister, som have siddet i Proceskommissionen — jeg kan gerne sige i begge Proceskommissioner — holde ogsaa paa Edens Bibeholdelse. Jeg holder ogsaa derpaa. Hvori kan det nu ligge? Skulde det ligge i, at vi i og for sig efter vort Naturel have en særlig Forkærlighed for Eden? Det

tror jeg dog ikke. Nej, det ligger ganske simpelthen deri, at vi alle sammen i vore forskellige Livsstillinger Aar efter Aar have haft Lejlighed til i det enkelte at se den Betydning, som Eden har, have haft Lejlighed til at se en Række Tilfælde, der have bibragt os den Overbevisning, at naar man afskaffer Eden, udsætter man sig for en meget stor Række af falske og urigtige Forklaringer, som man, naar Eden bibeholdes, bliver fri for, falske og urigtige Forklaringer, som ville fælde uskyldige til Jorden, uden at nogen Oprejsning for dem er mulig.

Alfred Christensen: Angaaende Ed eller ikke Ed vil jeg blot tillade mig at sige de to Ord, at min Opfattelse af Eden er en saadan, at hvis der var et Institut, en Maade at bekræfte Vidnesbyrd paa, som var endnu højtideligere, endnu mere bindende, endnu mere ærefrygt- og frygtindgydende end Eden, vilde jeg stemme for det paa Grund af Bekræftelsens afgørende Betydning for Medmenneskers Liv og Velfærd. — Naar jeg har begæret Ordet nu, er det for at gøre en Bemærkning om vort Ændringsforslag under Nr. 113. Som før berørt under Diskussionen her nede har det været Udvalget en i højeste Grad vigtig Opgave at finde en Definition af Begrebet politiske Forbrydelser. Vi have i Udvalget haft flere saadanne Begrebsbestemmelser under Forhandling, baade indbyrdes og med Ministeren, men ingen af dem har vundet udelt Bifald. I Nr. 113 have vi fundet en, som vi have sat frem til Forhandling og Behandling her i Tinget. Den har ikke været behandlet i Konference med Justitsministeren, og da vi mene, at dette Spørgsmaal er af den allerstørste Vigtighed, og da vi i Udvalget ønske at forhandle med Ministeren om denne Sags bedste Løsning mellem 2den og 3die Behandling, har Udvalget bestemt at tage Ændringsforslag Nr. 113 tilbage, saaledes at det ikke nu bliver Genstand for Afstemning ved 2den Behandling.

Justitsministeren (Alberti): Jeg ønsker blot at takke Udvalget for den imødekomende Stilling, det har indtaget lige over for dette Spørgsmaal om politiske Lovovertrædelser. Jeg kan forsikre om, at det ligger mig lige saa fuldt paa Hjerte, at Grundlovens Bud om, at Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser, skulle paadømmes af Nævninger, bliver opfyldt, og jeg er fuldkommen rede til mellem 2den og 3die Behandling at for-